

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 317 /2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

33/2009. (II. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2008. november 10-én előterjesztett panaszát a 2009. február 25-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra távollétében – megtartott zárt ülése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv, a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot csekély fokban sértő intézkedésre került sor, ezért a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93 §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a 2008. 11. 05-én 18 óra 30 perc körül B. város, Thököly út 59. szám előtt vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt terjesztette elő panaszát. Beadványában előadja, hogy a fenti napon a „Tüntetés a magyarverés ellen” elnevezésű, Jobbik által szervezett rendezvényre tartott, amikor elmondása szerint az említett helyen és időben megállt mellette egy rendőrségi kisbusz, amiből – megállapítása szerint a Készenléti Rendőrség állományába tartozó – rendőrök szálltak ki. A 3-4 rendőr a panaszoshoz lépett, és személyi igazolványa átadására szólították fel. A panaszos sérelmezi, hogy az intézkedő rendőrök az intézkedés célját csak kérdésére közölték, valamint, hogy még folyt adatainak ellenőrzése, amikor a rendőrök

¹

Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

a „motozásába” kezdtek. Ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy a motozás álláspontja szerint szakszerű volt, ugyanakkor megalázónak érezte, mivel a nyílt utcán foganatosították, a járókelők szeme láttára.

Az adatokat az ellenőrzést követően a rendőrök igazoltató lapon rögzítették, majd a panasztétel lehetőségéről való tájékoztatás nélkül távoztak. A panaszos kétsős a BRFK honlapjáról szerzett tudomást a panasztétel lehetőségéről és módjáról.

Az eljáró rendőrök közül egyet említ.

Sérelmezi, hogy vele ellentétben „a csoportban érkezőket” nem igazoltatták, az igazoltatást pedig „megfélemlítőnek” értékelte. Ehhez hozzáfűzi, hogy ruházata nem különbözött a rendezvényre igyekvő egyéb személyekétől, ezért megjelenésével nem adott okot a rendőri fellépésre.

Fentiek alapján tehát panasszal fordult a Testülethez azért, mert az intézkedés okáról, a panasztétel lehetőségéről nem kapott megfelelő tájékoztatást, továbbá érzése szerint a rendőrök fellépése megfélemlítő volt.

Kéri panaszának kivizsgálását és azt, hogy a Testület tegyen lépéseket adatainak törlése érdekében, mivel nem követett el szabályszegést, pusztán alkotmányos joggal élve kívánt egy bejelentett demonstráción részt venni.

II.

A BRFK Hivatalának a panaszhoz mellékelt tájékoztatása szerint a panaszban utalt jelvénytartó használója a BRFK Nyilvántartásában r. hadnagy, a BRFK Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály beosztottja.

A Testület a panasz kivizsgálásához szükséges iratok és adatok megküldése érdekében megkereséssel fordult Budapest Rendőrfőkapitányához. r. ezredes válaszelevelében a Testület rendelkezésére bocsátotta Budapest Rendőrfőkapitánya egyedi utasítását, valamint r. hdgy. 2008. december 10-én készített jelentését.

Az egyedi utasítás szerint Budapest Rendőrfőkapitánya 2008. november 3-án 8 órától november 10-én 2 óráig rendelt el fokozott ellenőrzést B. város teljes területére. A biztosításba beosztott állomány feladata az volt, hogy figyelemmel kísérje a rendezvényre érkezőket, megakadályozza az esetleges jogsértések kialakulását, és ennek keretében szűrőpróbaszerű igazoltatásokat, ruházat- és csomagátvizsgálást hajtson végre. Az utasítás indokolása szerint a megjelölt időszakokra több demonstráció megtartását jelentették be, amely rendezvényeken jelentős számú résztvevő megjelenésére lehetett számítani. Várható volt továbbá ellentétes érzelmű, illetve nézeteket valló csoportok megjelenése is.

A r. hdgy. 2008. december 10-én készített jelentésében előadja, hogy a panaszban említett napon 12 és 24 óra között mozgó csoport parancsnokaként látott el szolgálatot a Szlovák Köztársaság Követségének környékén.

A parancsnoki eligazításon az állomány azt a feladatot kapta, hogy a csoportosulásokat, valamint a csomaggal és hátzissákkal rendelkező, a rendezvény környékén tartózkodó személyeket vonják ellenőrzés alá, ruházatukat és csomagjukat vizsgálják át.

Szolgálat ellátása során, 18 óra körül csoportjával a T. úton haladt, majd 18 óra 30 perc körül arra lett figyelmes, hogy egy hátzissákos ember – a panaszos – amint megpillantotta a szolgálati járművet, gyorsította lépteit, és elfordította a fejét.

A szolgálati jármű megállása után a hadnagy két társával kiszállt, és a panaszoshoz lépve személyazonossága igazolására szólították fel. A panaszos arra vonatkozó kérdésére, hogy az igazoltatásra miért kerül sor, a hadnagy közölte, hogy Budapest Rendőrfőkapitánya fokozott ellenőrzést rendelt el.

Ezután a panaszos adatait a rendőrök rádión lekérdezték, majd adatait rögzítették, amit a panaszos sérelmezett, ezért a hadnagy az adatrögzítés okaként is a fokozott ellenőrzést jelölte meg, és tájékoztatta a panaszost, hogy adatait az adatvédelmi törvény előírásai szerint fogják kezelni.

Az adatrögzítést követően a hadnagy jelentése szerint közölte, hogy a panaszos ruházatának és csomagjának átvizsgálására is sor kerül, amit ezután a rendőrök foganatosítottak.

Az átvizsgálás után a panaszos okmányait visszakapta, és a hadnagy tájékoztatta őt az intézkedéssel szembeni panaszterjedési lehetőségéről, amit a panaszos tudomásul vett, majd a hadnagy újbóli közlése után feljegyezte jelvéyszámát és beosztási helyét.

Mindezek után a hadnagy elmondása szerint a napszaknak megfelelő köszönést követően távozott, majd jelentette, hogy a panaszos az intézkedés ellen panasszal fog élni.

III.

A Testület a rendelkezésére bocsátott iratok alapján arra a megállapításra jutott, hogy a panaszban említett esemény következtében a panaszos személyes szabadsághoz, emberi méltósághoz és jogorvoslathoz (panasz előterjesztéséhez) fűződő alapjogát nem érte sérelem az alábbiakra tekintettel.

1. A Testület a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy Budapest Rendőrfőkapitánya a kérdéses időpontra Budapest területére fokozott ellenőrzést rendelt el. Az is megállapítható volt, hogy az ellenőrzésről, annak okáról és lehetséges

következményeiről a közvéleményt a rendőrség a honlapján közzétett közleményben megfelelően tájékoztatta.

Tekintettel arra, hogy a közelmúlt tapasztalataiból kiindulva alappal lehetett számitani a demonstrációk helyszínén, illetve annak közelében rendbontók megjelenésére, a rendezvények helyszínéhez közeli területekre nézve a rendőrség – a Testület álláspontja szerint – indokoltan rendelt el fokozott ellenőrzést.

2. A panaszossal szemben foganatosított intézkedésekkel kapcsolatosan a Testület az alábbiak szerint foglalt állást.

Az Rtv. fokozott ellenőrzést szabályozó 30. §-a alapján „a Rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén [...] tartózkodókat igazoltathatja”.

Az Rtv. 29. §-ának (3) bekezdése szerint „az igazoltatás során rögzíteni kell – ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják – az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazoltató sorszámozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát.”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 33. §-ának (2) bekezdése értelmében „az igazoltatás során meg kell állapítani a személy azonosságát, és az igazoltató lapon rögzíteni kell annak az igazoltatottnak az Rtv. 29. §-ának (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazoltató sorszámozatát és számát, valamint az igazoltatásának helyét, idejét és okát, akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják”.

A Szolgálati Szabályzat 29. §-a értelmében „a fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják”.

Megállapítható, hogy a jogszabályi háttér meglehetősen tág teret biztosít a fokozott ellenőrzések alkalmazásával foganatosítható rendőri intézkedéseknek, ezen belül is elsősorban az igazoltatásnak. Ennek keretében az állomány tagjainak nem kell olyan mértékig mérlegelniük az igazoltatás konkrét okainak meglétét, mint egy olyan igazoltatás során, amelyet saját kezdeményezésre, az Rtv. 29. §-a alapján foganatosítanak, mert a fokozott ellenőrzés egyfajta mögöttes „felhatalmazást” jelent.

Ez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelésével teljes mértékben megkerülhető az igazoltatás célhoz kötöttségének és megalapozottságának követelménye. Vizsgálható egyfelől, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelése indokolt volt-e, másfelől az is, hogy a fokozott ellenőrzés keretében foganatosított konkrét

igazoltatás nem volt-e egyértelműen indokolatlan a fokozott ellenőrzés céljainak fényében.

A fokozott ellenőrzés elrendelésének feltételei a Testület szerint – a fent kifejtetteknek megfelelően – a rendezvénnyel érintett területek vonatkozásában fennálltak (márpedig a kérdéses igazoltatás ilyen területen történt).

A második kérdés eldöntése a panaszolt intézkedés egyedi körülményeinek vizsgálatát teszi szükségessé.

A panasszal érintett igazoltatására – ahogyan az a BRFK tájékoztatásából kiderül – a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom rendezvényének bejelentés szerinti helyszíne közelében (S. út), a rendezvény időpontjában (2008.11.02-án 18:00 és 21:00 óra között) került sor.

A rendőrségnek azon eljárását, hogy a rendezvényekhez közeli időpontban és helyszíneken igazoltatásokat végez, a Testület álláspontja szerint indokolják az elmúlt időszak tapasztalatai, és az, hogy a különböző rendezvényekhez kapcsolódó jogellenes cselekmények résztvevőinek utólagos azonosítása jelentős nehézségekbe ütközik, márpedig a közrend és közbiztonság fenntartásának szempontjából nagyon fontos, hogy az ilyen magatartásokat hamar és következetesen kövesse felelősségre vonás.

A demonstrációkhoz kapcsolódó közrend elleni cselekmények elkövetőinek utólagos azonosíthatósága iránti igény az adatrögzítés lehetséges preventív hatásait is figyelembe véve indokoltá teszi az igazoltatások foganatosításán túlmenően az igazoltatott személyek adatainak rögzítését is. A személyes adatok védelméhez fűződő jog ilyen helyzetekben összeütközésbe kerül a közrend és közbiztonság alkotmányos értékével, illetve az a mögött húzódó és abban megtestesülő egyéni alapjogokkal (a békés rendezvényen résztvevők gyülekezési joga, véleménynyilvánítási joga és testi épséghez fűződő joga). A Testület álláspontja szerint az alkalmasság, szükségesség és arányosság tesztjét alkalmazva, a személyes adatok védelméhez fűződő jog ilyen jellegű korlátozása egy demokratikus társadalomban megengedhetőnek minősül, a panaszolt igazoltatás tekintetében így fennállt az Rtv. 29. §-ában megkövetelt, az adatok rögzítéséhez szükséges „egyéb körülmény”.

A kérdés vizsgálatakor a Testület azt is figyelembe vette, hogy a panaszosnak megvolt a lehetősége arra, hogy a panaszban említett nap eseményeiről, a fokozott ellenőrzés elrendeléséről, illetve annak lehetséges következményeiről előzetesen tájékozódjon, így tisztában kellett lennie azzal, hogy amennyiben a rendezvény helyszínének közelében tartózkodik, az igazoltatására sor kerülhet.

A konkrét eset kapcsán a Testület megállapította, hogy az intézkedő rendőrök a fokozott ellenőrzést elrendelő utasításnak megfelelően jártak el, amely szűrőpróbaszerű igazoltatások, ruházat- és csomagátvizsgálások foganatosítását írta elő a beosztott állomány részére. Betartották továbbá a parancsnoki eligazításon elhangzott utasítást, amely szerint a biztosítás keretében különös fegyelmet kellett

fordítaniuk a csoportosulások, valamint a csomaggal és hátizsákkal rendelkező, a rendezvény környékén lévő személyek ellenőrzésére.

Fentiekre tekintettel a Testület a panaszos személyes szabadsághoz és személyes adatai védelméhez való jogának sérelmét nem, csupán jogszerű korlátozását állapította meg.

3. A panaszos panaszában sérelmezi, hogy ruházatának átvizsgálására a nagy nyilvánosság előtt került sor, és azt akkor fogatosították, amikor adatainak ellenőrzése még folyamatban volt.

Az Rtv. 30. §-ának (3) bekezdése értelmében a „Rendőrség a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, [...] a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja”. Ugyanezen jogszabály értelmező rendelkezései szerint, a 97. § (1) bekezdés b) pontja értelmében ruházat alatt az intézkedéssel érintett személy testén viselt, illetőleg az intézkedés helyszínén nála lévő, vagy a közvetlen felügyelete alatt, illetve rendelkezésére álló ruházatot, csomagot és tárgyat kell érteni.

A ruházat- és csomagátvizsgálás jogszerűségének megítélése tekintetében a Testület visszautal az igazoltatás és az adatok rögzítése kapcsán kifejtett azon gondolatmenetre, amely alapján a közelmúlt demonstrációkhoz fűződő tapasztalatai megteremtik a szükséges alapot a ruházat- és csomagátvizsgálások fogatosításához azzal, hogy az arányosság követelményét valamely intézkedés kapcsán vizsgálni és érvényesíteni kell.

Jelen intézkedés kapcsán a Testület megjegyzi, hogy a ruházat- és csomagátvizsgálás fogatosításának nem előfeltétele az igazoltatás befejezése, mivel a ruházat- és csomagátvizsgálás jogalapját a fent hivatkozott szabályok az igazoltatás eredményétől függetlenül biztosítják.

A hivatkozott jogszabályhelyek és az eset körülményei alapján a Testület úgy véli, hogy a panaszolt intézkedést fogatosító rendőrök megfelelő jogalap birtokában, indokoltan végezték el a panaszos ruházatának és táskájának átvizsgálását, így nem valósították meg a az emberi méltósághoz való jog sérelmét.

A panasz ezen része kapcsán a Testület újfent jelzi, hogy a panaszosnak megvolt a lehetősége arra, hogy a panaszban említett nap eseményeiről, a fokozott ellenőrzés elrendeléséről, illetve annak lehetséges következményeiről előzetesen tájékozódjon, így tisztában kellett lennie azzal, hogy amennyiben a rendezvény helyszínének közelében tartózkodik, úgy vele szemben intézkedések fogatosításának, esetlegesen ruházata átvizsgálásának lesz helye.

4. A panaszos az intézkedés foganatosításának módjával kapcsolatosan sérelmezi, hogy az intézkedés célját az eljáró rendőr csak kérdésére közölte.

A panaszos állítását alátámasztja r. hdgy jelentésének azon kijelentése, amely szerint a napszaknak megfelelő köszönést, továbbá neve, rendfokozata és beosztási helye közlését követően felszólította a panaszost, hogy személyi igazolványát ellenőrzés céljából adja át. A panaszos állításával összhangban a rendőri jelentés megjegyzi, hogy a panaszos a fenti közlést követően kérdőre vonta a rendőröket, hogy miért foganatosítanak vele szemben intézkedést, mire válaszul r. hdgy a fokozott ellenőrzés elrendelésére hivatkozott.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése szerint „a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés terítét és célját szóban közölni”. A rendőri jelentés nem tartalmaz olyan körülményt, amely indokolná az intézkedés céljának az intézkedés befejezésekor való közlését, így megállapítható, hogy az intézkedés valóban nem felelt meg maradéktalanul a törvényi előírásoknak.

5. A beszámolók ellentmondásosak a panaszos azon sérelme vonatkozásában, hogy a panaszhoz való jogáról nem kapott megfelelő tájékoztatást.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint „az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.” A tájékoztatásnak tehát ki kell terjednie az Rtv.-ben foglalt panaszlehetőségek – így a „hagyományos” panasz eljárás és a Testület által lefolytatott vizsgálat – ismertetésére.

Jelentése szerint r. hdgy az iratok visszaadását követően felvilágosítást adott a panaszosnak, hogy az intézkedés ellen panasszal élhet a BRFK Panaszirodáján, amit a panaszos tudomásul vett. Az eljáró rendőr megjegyzi, hogy adatai felírásához a panaszos tőle kért papírt és tollat, de a ő nem adott neki, ezért a panaszos az adatokat a telefonjába írta. Az intézkedést követően a hdgy. jelentette felettesének, hogy a panaszos panaszt fog előterjeszteni.

Ezzel szemben a panaszos állítása szerint az eljáró rendőrök a panasztételi jogról nem tájékoztatták, és csak a BRFK honlapján jutott információhoz a panasztétel lehetőségével kapcsolatosan.

A Testület a kérdés kapcsán leszögezi, hogy a panaszosnak nyújtott felvilágosítás még a rendőri jelentés szerint sem lehetett teljes körű, mivel maga a hadnagy sem állítja, hogy említést tett volna a Testülethez fordulás lehetőségéről, mint a sérelmek orvoslásának egyik módjáról. A panaszos tehát bizonyosan nem értesült arról a lehetőségről, amelyet utóbb sérelmeinek orvoslására választott.

A panaszjogról való tájékoztatás elmaradását a Testület általánosságban az intézkedés alá vont személyek tisztességes eljáráshoz fűződő joga sérelmének tekinti, mivel az

olyan garanciális rendelkezés megszegését jelenti, amelynek kiemelt szerepe van rendőri tevékenység jogszerűségének ellenőrzésében és biztosításában. Ugyanakkor az a tájékoztatás, amely hiányos ugyan, de a panasz előterjesztését lehetővé teszi, jelentős alapjogsérelemet önmagában nem valósít meg.

Azt azonban, hogy a panaszjogról való kioktatás tekintetében a panaszos vagy az intézkedő rendőr elmondása felel meg a valóságnak (tehát, hogy egyáltalán nem történt meg a tájékoztatás, vagy megtörtént, de hiányos tartalommal), a Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tudta kétséget kizáróan megállapítani.

IV.

A fentiek alapján a Testület úgy találta, hogy a rendőri intézkedés jogalapja maradéktalanul megvolt, ugyanakkor a módja nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak. A panaszos és az intézkedő rendőr egybehangzó elmondása szerint az intézkedés megkezdésekor elmaradt az intézkedés céljának közlése (amit a rendőr csak kérdésre pótol), és még a rendőri jelentés szerint sem volt teljes körű a panasztételi jogról való tájékoztatás.

A jogbiztonság követelménye az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság kritériumából ered. Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállamnak nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtsék ki tevékenységüket [56/1991. (XI. 8.) AB határozat].

Az, ami a közhatalmi szervek (köztük a rendőrség) oldalán kötelezettségként jelentkezik, a másik oldalról – a velük kapcsolatba kerülő állampolgárok oldalán – jogként jelenik meg. A jogállamiság követelményét és a jogbiztonság elvét a jogalanyok tekintetében a tisztességes eljáráshoz való jog testesíti meg. Abban az esetben, ha egy kiemelten fontos közhatalmi funkciót ellátó és a társadalmi együttélési normák betartásáért elsődlegesen felelős szerv részéről fellépő személy eljárása nem felel meg a jogszabályoknak, sérül a tisztességes eljáráshoz való jog, különösen, ha az intézkedő rendőr olyan normákat nem tart be maradéktalanul, amelyeknek éppen az a funkciója, hogy lehetővé tegyék a rendőri intézkedések jogszerűségének valamiféle kontrollját az intézkedés alá vont személy részéről – márpedig mind az intézkedés céljának közlésére, mind pedig a panaszjogról való kioktatásra vonatkozó rendelkezés ilyen.

Ezért a Testület megállapíthatónak látta a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét, ugyanakkor az eset körülményeiből egyértelmű, hogy a jogsérelem foka igen csekély. Erre való tekintettel a Testület a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően a panasznak az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött.

V.

A Testület végül tájékoztatja a panaszost arról, hogy az Rtv. 29. §-ának (7) bekezdése értelmében az igazoltatás során rögzített adatokat – kivéve, ha ezek büntető- vagy szabálysértési eljárásban kerülnek felhasználásra – az intézkedés befejezését követő száznolcvanadik napon meg kell semmisíteni. A Testületnek hatáskör hiányában nem áll módjában a rendőrség adatkezelő tevékenységébe beavatkozni, így nem intézkedhet az adatok törlése iránt, és nem is kezdeményezheti azt.

Ugyanakkor a Testület meglátása szerint – ahogyan azt 4/2009. (I. 7.) számú állásfoglalásában is kifejtette – a szükségesség, alkalmasság és arányosság követelménye teljesülésének hiányában, a jelen panaszban foglaltakhoz hasonló esetekben alkotmányosan aggályos az Rtv. 29. §-ának (7) bekezdése, amely szerint az igazoltatás során rögzített adatok az intézkedés befejezését követően indokolatlanul hosszú ideig, száznolcvan napig tárolhatók. Ezzel kapcsolatban a Testület jogszabály-módosítást lát szükségesnek.

Budapest, 2009. február 25.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök

Dr. Juhász Imre

elnökhelyettes,
testületi tag

Dr. Féja András

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

előadó testületi tag

A Testület az állásfoglalását az alábbiakra figyelemmel hozta:

1. Budapest Rendőrfőkapitánya 110-62/2008. ált. számú egyedi utasítása (2 lap),
2. A r. hdgy. 2008. december 10-én készített jelentése (2 lap).